

עת"א 39790/02/17 - עידו סמואל נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 39790-02-17 סמואל נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר שעניינה תנאי חופשה.

העותר מבקש להורות על הסרת התנאי של ערב צמוד. לטענתו, הסרת התנאי תאפשר לו שיקום פרטני ותסייע לו בדיון בענייניו שאמור להתקיים בפני ועדת השחרורים.

העותר טוען, כי אין לחובתו דוחות משמעת. הוא עבר הליך שיקומי בהצלחה רבה, כמפורט בעתירה.

נתוני העותר והמאסר:

העותר הינו אסיר פלילי. מרצה עונש מאסר של שבע שנים, לאחר שהורשע בעבירות של מרמה ועושק, איומים, גניבה ועוד. מסווג בקטגוריה ב/1 - משטרה. תאריך סיום ריצוי עונש המאסר המלא - 14/12/19.

כתב התשובה:

ועדת קטיגוריות אשר דנה בבקשת העותר, דחתה את הבקשה להקלה בתנאי החופשה ביום 05/02/17. תנאי החופשה נקבעו על ידי משטרת ישראל שהיא הגוף המוסמך לקבוע את תנאי החופשה, בהיות האסיר מסווג לקטגוריה ב/1 ובהתאם ל"פקנ"צ החופשות" -04.40.00.

הנימוק לדחיית הבקשה ולקביעת תנאי החופשה שנקבעו - הינו יתרת מאסר ארוכה המצריכה פיקוח צמוד. תנאי החופשה שנקבעו לאסיר הם מקלים מאוד באופן יחסי - מעצר בית בשעות הלילה בלבד וערב צמוד אחד. תנאי הערב הצמוד הוא תנאי בסיסי המסיע בידי משטרת ישראל לפקח על אסירים בעת חופשתם.

דין:

לאחר עיון בטענות הצדדים, אני מחליט לדחות את העתירה.

על פי פקנ"צ החופשות, כל חופשה מותנית בתנאים מאלה המפורטים בנספח לפקודה.

אכן התנאים שנקבעו לעותר, הם כולם מינימאליים, הם רק חלק קטן מהתנאים המפורטים בנספח.

לא ניתן לפגוע ביכולת המשטרה לפקח על אסיר בעת חופשתו רק בשל רצונו להשתקם בשיקום פרטני.

עצם יציאתו של אסיר לחופשה הינה הטבה. וודאי שניתן גם להציב לה גבולות ולהתנות בתנאים.

יצוין, כי אם כל חשיבות השיקום של אסיר שהוא גם לטובתו של האסיר וגם משרת אינטרס ציבורי חשוב, הרי שהזכות לשיקום אינה זכות מהזכויות הבסיסיות, כגון הזכות לחיים או לכבוד. מדובר בזכות בעלת גוון סוציאלי המוענקת מאינטרסים ציבוריים מובהקים, לשם השגת תכליות מסוימות ובאמצעים המאפשרים הענקתה או שלילתה בהתאם לנסיבות.

אכן, שיקולי שיקום נשקלים כחלק ממערך השיקולים הנשקלים, אך אין פירוש הדבר שיש להעניק להם קדימות על פני שיקולים אחרים העומדים על הפרק (ראה למשל רע"ב 3881/15 פלוני נ. שב"ס).

הלכה היא, כי נטייתו של בית המשפט להתערב תהא פחותה יותר ככל שמדובר בהחלטה בתנאי חופשה, בשונה מהחלטה לגבי עצם מתן החופשה.

לא ראיתי מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה המנהלית המבוססת על קביעה והמלצה של הגורם המוסמך.

העתירה נדחת.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ז, 29 יוני 2017, בהעדר הצדדים.